

Parafina zastosowanie

Parafina jako węglowodór nienasycony jest otrzymywana w procesie destylacji frakcjonowanej ropy naftowej. W celach leczniczych stosuje się parafinę stałą chemicznie czystą, dla której temperatura topnienia wynosi 42-45°C. Parafina zastygając przechodzi w stan stały. Jej cechą charakterystyczną jest duża pojemność cieplna i małe przewodnictwo, co pozwala jej długo utrzymywać ciepło. W trakcie stosowania okładów parafinowych, ciepło przenika głęboko do tkanek, podwyższając w znacznym stopniu ich temperaturę.

Parafinę przygotowuje się w specjalnej tzw. kuchni parafinowej. W celu nadania parafinie właściwości plastycznych do 20 kg rozpuszczonej parafiny stałej dodaje się 1 l. Parafiny ciekłej. Parafinę można używać wielokrotnie po oczyszczeniu i wyjałowieniu w temperaturze do 1000 C.

Rozróżnia się następujące zabiegi parafinowe:

- okłady parafinowe
- kąpiele parafinowe miejscowe
- zawijania parafinowe
- wlewy okołostawowe
- maseczki parafinowe
- rękawiczki lub skarpetki parafinowe

Okłady parafinowe

Parafiną o temperaturze ok. 600 C pokrywa się za pomocą płaskiego pędzla miejsce poddane okładowi tak długo, aż jej warstwa osiągnie grubość 1-2 cm. Ponieważ pierwsza warstwa parafiny szybko stygnie, stanowi więc ona niejako ochronę przed nadmiernym przegrzaniem skóry. Nałożona na skórę warstwę parafiny owija się dokładnie papierem woskowym lub ceratką, lub folią plastikową i ciepłym kocem. Czas zabiegu wynosi 30- 60 min. okłady z parafiny można również wykonywać w odmienny sposób. Na skórę pokrytą cienką warstwę parafiny nakłada się zmoczona w parafinie pikowaną „kołderkę”, składającą się z kilku lub kilkunastu warstw gazy o odpowiednich wymiarach. Dalsze postępowanie nie odbiega od podanego uprzednio.

Kąpiel parafinowa miejscowa

Zabieg ten wykonuje się w specjalnej wannie, przystosowanej kształtem do KKG lub KKG. Urządzenie ogrzewcze, znajdujące się w ścianie naczynia, umożliwia utrzymanie stałej temperatury parafiny w granicach 40- 500 C. Czas kąpieli wynosi 30- 50 min.

Zawijania parafinowe

Okład parafinowy na staw barkowy, łokciowy, kolanowy oraz dłoń i stopę wykonany za pomocą gazy zanurzonej w parafinie nazywa się zawijaniem parafinowym. Rozmiar złożonej w kilka warstw gazy wynosić powinien ok. 12 x 50 cm. Po nałożeniu bezpośrednio na skórę pierwszej, ochronnej warstwy parafiny owija się dany staw uprzednio przygotowanymi i przesyconymi parafiną warstwami gazy. Zazwyczaj stosuje się 2-3 warstwy gazy. Dalej postępuje się identycznie jak przy okładach parafinowych.

Wlewy okołostawowe

Na staw nakłada się specjalny woreczek gumowy, który po wypełnieniu go przez górny otwór parafiną ściśle przylega do stawu.

Maseczki parafinowe

Stosuje się przy podrażnieniu nerwu twarzowego. Parafinę o temperaturze niższej niż 450 C nakłada się na warstwy gazy, którą okłada się twarz. Uprzednio należy odpowiednio gruba warstwą gazy zabezpieczyć oczy i uszy.